

ring og Nigsgdag nok saa godt ville kunne skjønne over, og at Maadene i den Henseende ingenlunde ere i den Grad fornødne som i andre Retninger. Jeg kan altsaa meget godt forstaa, at den ærede Ordfører tager det til Indtægt, hvor han kan, men paa den anden Side maa han heller ikke fortenke mig i, at jeg ikke bøier mig for den Slags Ting, naar jeg ikke finder dem berettigede eller rigtige, og det kunde jo være, at her ogsaa var Tale om ensidig Varetagelse af Interesser, netop en af den Slags Ting, man skal tage Anstand overfor. Den ærede Ordfører mente, at Vædringsforslagene under Nr. 16 og 18 vare blevne stilte ad efter Samråd med Ministeren; det er for saa vidt rigtigt, som den ærede Formand i Udvalget (Bluhme) nævnte, at man tænkte paa at dele et Forslag, der var stillet samlet, i to, men jeg har hverken raadet fra eller til og bemærker kun, at jeg maa have Lov til at læse Forslagene, som de foreligge; jeg har ikke kunnet læse Forslaget under Nr. 18 som i alle Maader henholdende sig til Vædringsforslaget under Nr. 16, men naar den ærede Ordfører erklærer, at der ikke har været tilsigtet, hvad jeg har tænkt mig derved, er det mig aldeles fyldestgjørende, og saa kan man tydeliggjøre det senere, hvis man vil vedtage disse Bestemmelser; hvad jeg stadig væk haaber, man ikke har i Sinde.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgfreds): Da jeg først havde Ordet i denne Sag, tillod jeg mig som min Overbevisning at udtale, at Tuberkulosen ikke var saa stærkt udbredt, som Mange ville paastaa, og det mener jeg endnu fremdeles; men desuagtet er jeg dog ikke enig med den høitærede Minister i, at der ikke her skulde foreligge et Spørgsmaal af almen Interesse. Det er gaende ud fra denne Forudsætning, at Spørgsmaalet har almen Interesse, at jeg har talt og stillet mine Vædringsforslag. Jeg vilde ønske, at man kunde komme paa det Reue med, enten der foreligget et Spørgsmaal af almen Interesse eller ikke. Hvorledes skal man nu komme til Erkjendelse deraf? Jeg veed nu ikke Andet, end at den høitærede Minister kommer til Erkjendelse deraf ved Udtalelser fra Landmænd, der have Dyrene, gennem sin Kommission, gennem Dyrlægerne og gennem andre Sagkyndige

paa dette Omraade. Jeg kan ikke se Andet, end at alle Udtalelser gaa i den Retning, at der her ganske vist foreligger et Spørgsmaal af almen Interesse, og jeg tvivler noget paa, at den høitærede Minister kan modsigte mig i, at de fleste Udtalelser, der foreligge baade fra Sagkyndiges Side og fra Landmænd, som have med denne Sag at gjøre, gaa ud paa, at der her foreligger et Spørgsmaal af almen Interesse. Jeg er fremdeles enig med den meget ærede Minister i, at dersom der foreligger et Spørgsmaal af almen Interesse, da bør man ikke gaa den Vej at understøtte private Foreninger til at bekæmpe denne Sygdom, men da skal man gaa en anden Vej, at paabyde visse Foranstaltninger, baade Nedslagning og Videre, og jeg havde ogsaa ønsket at gaa denne Vej, men jeg har ikke turdet stille et saa radikalt Forslag op, da jeg sandsynligvis vilde faae den Indvending, at det vilde koste alt for Meget. Derfor sagde jeg, at den høitærede Minister vilde have min Tilslutning, hvis han blot havde den Indvending at gjøre mod et saadant Forslag. Jeg er selvfølgelig ikke blind for, at den høitærede Minister ogsaa har andre Indvendinger at gjøre mod Forslaget, men jeg haaber, at vi skulle komme til det Resultat i Tidens Løb, at der foreligger et Spørgsmaal af almen Interesse, og at vi da ogsaa skulle faae det løst paa en eller anden Maade; thi Spørgsmaalet angaar ikke alene det Bestemte, men ogsaa Sundheden, ikke alene overfor Dyr, men ogsaa overfor Mennesker, og det har vi vist sig, at den Enkelte ikke har funnet løse denne Opgave. Jeg tror fremdeles, det vil vise sig, at den Enkelte ikke formaar at gjøre det, selv om der dannes sig Foreninger med dette Formaal for Øie. Naar der ikke foreligger Spørgsmaal af almen Interesse, da udtalte den høitærede Minister, at da skulde man kun indføre Forebyggelsesforanstaltninger, og deri er jeg ogsaa enig med Ministeren. Saa bliver det næste Spørgsmaal, som Ministeren ogsaa berørte, hvorvidt man skal gaa. Naar man kun skal henholde sig til Forebyggelsesforanstaltninger, bør man ikke træffe saadanne, hvorved Flere i Samfundet maa segne under den Byrde og gaa fra Hus og Hjem, og det vil blive Følgen af de Forebyggelsesforanstaltninger; der ere foreslaede af den høitærede Minister og fulgte af Ud-